

af det kongelige Hus og Civillisten tilhørende Ejendomme; Kongehusets Medlemmer skulle altsaa være fri for at svare Ejendomsskyld. Ja, det er Mening, hvilket er i Samklang med de Bestemmelser af lignende Art, som findes i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten og i Lovforslaget om de kommunale Beskatningsregler. — Bestemmelserne i Lovforslagets § 6 have i det store og hele vundet almindelig Anerkendelse. Det er de Bestemmelser, som gaa ud paa at fastsætte de skattefri Fradrag, som skulle komme til Anvendelse. Der er dog adskillige ærede Medlemmer, som have fundet, at naar det foreslaas, at den Begunstigelse, som indrømmes Ejendomme, hvis Vurderingssum er under 24,000 Kr., eller hvis Tilliggende er under 3 Tønder Hartkorn, skal være indtil 1930, men at den dog skal bortfalde i Tilfælde af Ejerskifte, saa burde denne sidste Tilføjelse udgaa, og Forretten burde bevares, selv om disse Ejendomme skifte Ejere. Jeg skal dertil sige, at dette Spørgsmaal neppe har meget stor Betydning. Jeg antager overhovedet ikke, at hele denne Regel om, at de nævnte Ejendomme ikke skulle komme til at svare mere i Ejendomsskyld, end de hidtil have svaret i Hartkornsskat, vil faa meget stor praktisk Betydning, i alt Fald ikke, naar Ejendomsskylden holdes nede paa den Størrelse, som her er Tale om, nemlig $\frac{3}{4}$ pro mille. Naar vi tage en Ejendom paa 1—2 Tønder Hartkorn, saa er den almindelige Gennemsnitspris Landet over for Ejendomme af denne Størrelse 8000 Kr. pr. Tønde Hartkorn. Naar nu en Ejendom, hvis Vurderingssum er lige ved 24,000 Kr., bliver sat til $\frac{3}{4}$ pro mille Ejendomsskyld, saa er det 18 Kr., og hvis den da kun har 1 Tønde Hartkorn, saa vil det omtrent ækvivalere disse 18 Kr., idet der jo af en Tønde Hartkorn svares til Staten 17 og 18 Kr. i Gennemsnit. Altsaa, en saadan Ejendom maa have 3 Gange saa stor Værdi i Forhold til sit Hartkorn som Gennemsnittet, for at Reglen overhovedet skal faa Betydning. Det siger sig selv, at det neppe kan være overmaade hyppigt, at det vil ske. Men naar vi af Hensyn til de i Tidens Løb i fattige Egne under stort Slid og Slæb oparbejdede Ejendomme — thi det er jo dem, paa hvilke Bestemmelsen vil finde Anvendelse — have ment at burde foreslaa en saadan Regel for i en lang Aarrække at beskytte dem imod at blive, selv om det er nok saa lidt, mere bebyrdede end hidtil, saa er det al-

ligevel en Bestemmelse, som gaar uden for det normale. Det er en Undtagelsesbestemmelse, og om der er Grund til at udstrække den til det Tilfælde, at der tiltræder en ny Ejer — og dette kan ske under mange forskellige Forhold, som ingenlunde i og for sig behøve at give den paagældende noget naturligt Krav paa at bevare Begunstigelsen —, det maa jeg lade staa hen. Det kan neppe have nogen stor finansiel Betydning, og nogen afgørende Indvending imod at stryge denne Tilføjelse har jeg ikke; men jeg kan paa den anden Side heller ikke se, at der er synderlig stærke Motiver for at gøre det. — Naar derimod det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds mente, at de Lettelser eller Fritagelser, som ere indrømmede i § 6, ikke bør komme til Anvendelse paa Kaserner, som opføres til Bolig for Arbejdere, saa kan jeg slet ikke give det ærede Medlem Ret deri. Det er meget ubehageligt, at Arbejdere og Smaakaarsfolk i de større Byer og særlig i Hovedstaden ere nødsagede til at bo i Kaserner i Stedet for at kunne bo hver i sit Hus; men oven i Købet at ville unddrage dem denne Lettelse og kun lade den komme dem til Gode, der bo i smaa Ejendomme, det vil være ganske ubegrundet. Det, som er foreslaaet i § 6 for Smaalejligheders Vedkommende, er væsentlig i Overensstemmelse med de Fritagelser, som allerede nu finde Sted med Hensyn til Bygningsafgiften, og jeg vil meget fraraade at fravige disse Bestemmelser. Snarere kunde der maaske være Anledning til at følge en Henstilling, som blev gjort af det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) og Bælum (J. H. Jensen), nemlig at udstrække Lettelsen paa Landet for Smaakaarsfolk til at gælde i et noget større Omfang, end foreskrevet i § 6. Dog vil jeg gøre opmærksom paa, at der findes en Bestemmelse om, at for saa vidt Lejeværdien af en Lejlighed paa Landet ikke overstiger 60 Kr., bliver den paagældende Ejendom i tilsvarende Forhold fri. Alleerede denne Bestemmelse vil sikkert i ikke ringe Omfang komme netop de Smaakaarsfolk til gode, som de ærede Medlemmer tænke paa.

Det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) og Hjørring Amts 4de Valgkreds (T. Larsen) — tror jeg, det var — ønskede, at Bestemmelsen i § 8 om, at Byerne kunne paalægge en Tillægsafgift, som svarer til Differencen mellem den hidtidige Bygningsafgift og den fremtidige Statsejendomsskyld, skulde komme til Anvendelse ogsaa paa Stationsbyer, større Landsbyer